

บันทึก

เรื่อง การตีความพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ และพระราชกฤษฎีกาเบี่ยงประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๑๙ (ความหมายของ คำว่า “คณะกรรมการ” และคำว่า “คณะกรรมการประจำ เฉพาะเรื่อง”)

ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร.๐๒๐๓/๑๙๖๐๐ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๑๙ ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาตีความคำว่า “คณะกรรมการ ประจำเฉพาะเรื่อง” ในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ ว่ามีความหมายเพียงใด ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และกระทรวงการคลังมีความเห็นแตกต่างกันไป กล่าวคือ ฝ่ายแรกเห็นว่า “คณะกรรมการประจำ เฉพาะเรื่อง” ซึ่งแต่งตั้งตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามคำนิยาม ของคำว่า “คณะกรรมการ” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาเบี่ยงประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๑๙ แต่ฝ่ายกระทรวงการคลังเห็นว่า คณะกรรมการประจำเฉพาะเรื่องนั้นมีฐานะเป็นเพียง คณะอนุกรรมการเท่านั้น ทั้งนี้ เนื่องจากพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๔ ได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติไว้แล้ว ส่วน การที่กฎหมายจะกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการอื่นได้อีกนั้น กระทรวงการคลังถือว่า กฎหมายมิได้บังคับให้มีการแต่งตั้ง ฉะนั้น คณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นตามมาตราอื่นจึงมีฐานะ เป็นเพียงอนุกรรมการและมีสิทธิที่จะเบิกเบี่ยงประชุมในฐานะ “อนุกรรมการ” ตามพระราช กฤษฎีกาดังกล่าวเท่านั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๔) ได้ พิจารณาความหมายของคำว่า “คณะกรรมการประจำเฉพาะเรื่อง” ตามมาตรา ๑๕^๑ แห่ง พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ และความหมายของ คำว่า คณะกรรมการ ตามมาตรา ๔^๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาเบี่ยงประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๑๙

^๑ มาตรา ๑๕ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจตั้งคณะกรรมการประจำเฉพาะ เรื่อง เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจะมอบหมายก็ได้

^๒ มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการหรือคณะที่ปรึกษาซึ่งได้รับแต่งตั้งตาม บทบัญญัติแห่งกฎหมาย โดยประกาศพระบรมราชโองการ โดยคณะรัฐมนตรี โดยนายกรัฐมนตรีในฐานะ หัวหน้ารัฐบาล หรือโดยรัฐมนตรีเจ้าสังกัดซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

แล้ว เห็นว่า เฉพาะในกรณีนี้ คณะกรรมการประจำ เฉพาะเรื่องเป็นคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้น สำหรับการที่มีลักษณะเฉพาะและเป็นการประจำ อันสืบเนื่องมาจากการที่กิจการงานในหน้าที่ของ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติซึ่งมีขอบเขตกว้างขวางและต้องปฏิบัติการในสิ่งแวดล้อม หลายๆ ด้าน ด้วยเหตุนี้มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงได้ใช้ถ้อยคำระบุไว้ชัดเจนว่า “คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ” อาจ ตั้ง “คณะกรรมการประจำเฉพาะเรื่อง” ขึ้นได้ มิได้ใช้ถ้อยคำว่า ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติมีอำนาจแต่งตั้ง “คณะอนุกรรมการ” ได้ดังเช่นกฎหมายอื่นๆ^๓ ฉะนั้น คณะกรรมการ ประจำเฉพาะเรื่องจึงเป็นคณะกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ตาม ความหมายของคำว่า “คณะกรรมการ” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาเบี่ยงประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๑๙

(ลงชื่อ) ส. โหตระกิตย์
(นายสมภพ โหตระกิตย์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มกราคม ๒๕๒๐

^๓ เช่น พระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม